

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatvor Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

33. de comparatione proprietatis personarum ad essentiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

DE COMPARATIONE VEL
differentia proprietatis ad perso-
nas & essentiam.DISTINCT. Trigesimætertæ
CAP. Primum.*Proprietates sunt personæ.*

To. 4. **S**icut Proprietates sunt in personis, ita &
exposi. eas personas esse confitemur. Nam su-
Symb. præ dixit Hieron. Sabellij hæresim decli-
ad Da- nantes, tres personas expressas sub proprie-
mas. tate distinguimus. Non enim nomina tan-
tùmmodo, sed etiam nominum proprietates. i.
personas, vel (vt Græci) Hypostasēs, hoc est
subsistētias cōfitemur. Ecce apertè dicit per-
sonas proprietatibus distingui, & eas esse
personas.

CAP. 2. *Proprietates sunt Diuina Essentia.*

Qum de simplicitate Deitatis differe-
remus, autoritatibus Aug, Hil. Isid,
necnō & Boetij euidenter mon-
strauimus, Deum hoc esse omnino quod in
se habet: excepto q̄ Pater in se habet Filiū,
nec est Filius: & Filius habet Patrem, nec est
Pater. Et sic esse in natura triū, vt qui habet,
hoc fit quod habet, & totum quod ibi est, v-
num esse, vnam vitam esse, &c. Fateamur er-
in me- go proprietates esse diuinā essentiam. quod
dio li- ostendit Hil. dicens Natiuitatem Filij esse
bri. naturam. Vt patet lib. 7. de Trinit.

I iij.

Opinio aduersa cum rationibus.

Hoc negant aliqui, dicentes Proprietates in Personis esse, sed non esse personas ipsas, quoniam dicunt proprietates eas esse exterius affixas, & non interius: ut ea quæ secundum substantiam dicuntur de Deo, ut bonitas, iustitia, &c. Si enim (inquiunt) proprietates sunt personæ, non eis personæ determinantur. Sed dicendum quod etiam seipsis personæ differunt. Vnde Hieron. Substantia vnum sunt, sed personis ac nominibus distinguuntur. Sed iterum addunt: Si proprietates ipsæ diuina essentia sunt, quum essentia non differant tres personæ, nec proprietatibus differunt. Et addunt hæretici: Si Paternitas & Filiatio in diuina essentia sunt, eadem ergo res sibi Pater & Filius. Ipsa itaque generat & generatur.

Reprobatio & ad rationes Responso.

Quorū audaciæ resistentes, atq; ignorantia prouidetes, dicimus quod Paternitas & Filiatio non ita esse omnino in diuina substantia dicuntur, sicut in ipsis hypostasibus, in quibus ita sunt, quod eas determinat, ut ait Ioh. Damasc. Characteristica idiomata sunt, id est determinatiuæ proprietates, Hypostasēs, & non naturæ. Ideoque licet Paternitas & Filiatio sint in diuina essentia, cum eam non determinat, non ideo potest dici quod di-

proprietates non determinant essentiam, sicut personas.

*Lib. 1
Orti
Ca. 1*

uina essentia & generet & generetur: vel q̄
eadē res sibi fit Pater & Filius. Ita enim pro-
prietates determinat p̄sonā, vt hac proprietate
hypostasis fit generās, & alia hypostasis fit ge-
nita: & ideo non ita generat & generatur.

Veruntamen soluendæ sunt aliquot etiā
authoritates, quibus nitūtur probare aliqui
proprietates non esse essentiā diuinā: & ad-
ducunt Aug. super locū illū P̄sal. Et non est
Ps. 68. substantia, ita loquentē de personis: Cū autē
Pater est, non illud est, quod vel quo est. Pa.
enim non ad se, sed ad Filiū dicitur: ad se au-
tem Deus dicitur. Eo igitur quod vel quo
deus est, substantia est. Quibus verbis (scilicet eo
q̄ deo est, substantia est: sed q̄ Pa. est, substantia
non est. & item, Pat. non est illud quod est)
cōfirmat proprietates nō esse diuinā essentiā.

Nos autē aliter ista esse intelligēda dici-
mus. Dicēs enim, Eo q̄ Deus est, substantia
est: sed quo Pa. est, substantia nō est: hoc intel-
ligi voluit, quia essentia Deus est, & Deitate
substantia est. Eo enī substantia est quo Deo est,
& è conuerso, &c. Itā & illud intelligendū
est quod ait, Cū Pat. est, non illud est quod
est: id est, nō illo Pater est, quod vel quo ip-
se est. i. essentia, sed notione. Est & aliud qđ
similiter assumūt ex verbis Aug. dicentis q̄
Verbū secūdū q̄ sapiētia est & essentia, hoc
est quod Pat. secundum q̄ Verbū, nō est hoc
quod Pater. Si Verbum (dicunt) vt Verbum

E P I T O M E

nō hoc est quod Pater, proprietas ergo quia Verbum est, non erit essentia. Dicendū quia licet secundum quōd Verbum non sit hoc quod Pater est: ea tamē proprietas qua Verbum est, est id quod Pater est, est id diuina essentia, sed non est Hypostasis Patris.

DE PERSONARVM CVM
essentię vnitare.

D I S T I N C T. Trigesimæ quartæ
CAP. Primum.

Idem sunt Natura & Persona.

Quidam peruersi sensus intantam profilierunt insaniam, vt dicerēt eandem essentiam non posse esse Patrem & Filium sine Personarum confusione. Si enim (inquiunt) ea essentia quæ Pater est, est Filius: idem sibi Pater est & Filius. Si hęc rem dicis esse Patrem, quære quam dicas esse Filium. Si verò aliam non quæsieris, sed eandem dixeris: idem genuit & genitus est. Idque testimonio Hilarij defendere nituntur, qui lib. 8. de Trini. exponēs illud Rom. 8. Spiritus Dei in vobis est, &c. ait: Quæro nūc in Spiritu Dei vtrum naturam aut rem naturæ significatam existimes. Non enim est natura, quod res naturę: sicut non est idē homo, & quod hominis est, &c. dicētes per rem naturæ personam intelligendam esse.